

Kære læser - har du mulighed for at støtte os?

POV er et uafhængigt medie, der er åbent for alle og støttet af vores læsere.

Vi vil ikke lukke vores indhold inde bag en betalingsmur, men det koster selvfølgelig at lave journalistik.

Hvis du har mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb, kan du hjælpe os med fortsat at udkomme.

Det kan du nemt og direkte med Visa eller Mastercard ved at klikke her:

25 kr./md. →

50 kr./md. →

100 kr./md. →

POV. INTERNATIONAL
NYE STEMME, SYNSPUNKTER OG JOURNALISTIK - ONLINE HVER DAG - UGEBREV HVER FREDAG

Kannibalens lov: Dramatisk liv i Brasilien er forudsigelig romanlæsning

af Lauritz Korfix Schultz

Publiceret 14/06/2019 i Bøger

og livets store valg, stereotyp og sprogligt træg læsning. Kan man leve med klichéerne, er troperomanen jævn sommerferielæsning, ikke mere end det.

Den danske forretningsmand Henning Albert Boilesen var en stor kanon i 1960'ernes og 70'ernes Brasilien. Litteraturredaktøren på Lindhardt og Ringhof, Sune de Souza Schmidt-Madsen, blev selv fascineret af det store land i Sydamerika, da han i sin tid forelskede sig i en brasiliansk kvinde.

Det lyder umiddelbart som en oplagt kombination at koge romansuppe på Men blot fordi historien om Boilesen er sprød og Schmidt-Madsen

---

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

“

Der er lagt i kakkelovnen til et drama af dimensioner, men *Kannibalens lov* er desværre læsset med klichefyldte sammenligninger og sproglige klodsetheder, som gør læsningen træg.

Først handlingen. Forretningsmanden Viktor Holbrandt (inspireret af Boilesen, der drev klapjagt på venstreorienterede på militærdiktaturets tid i Brasilien, og fik et torturinstrument opkaldt efter sig) skal begraves i romanens begyndelse. I Brasilien spiser den ene slange den anden – det mærker Holbrandt på egen krop. Således ved læseren gennem resten af de næsten 300 sider, at forretningsmanden ånder ud senere i bogen. På den måde er romanen tro mod virkeligheden, da Boilesen selv blev gennemhullet af skud fra Guerilla-gruppers nådesløse geværskud.

Forholdet til den respektindgydende Holbrandt ses gennem den underdanige jeg-fortæller, der ikke bare er dybt afhængig af Holbrandt som arbejdsgiver, men også forelsker sig hovedkulds i forretningsmandens kone, Fanny. Overlever jeg-fortælleren så i det dødsensfarlige Brasilien, hvor et menneskeliv ikke er noget værd? Det kan man diskutere. Hvordan det skal forstås, må du selv læse!

Holbrandt, tiltrækker den unge jeg-fortæller fra første færd og tager ham med til åndemanersecancer. En anelse klichifyldt og forudsigelig forelskelse, der også afspejler sig i sproget.

Efter Holbrandts begravelse er der flashback til jeg-fortællerens søgen efter mening i sluttressernes København. Rastløsheden skyldes forældrenes død, moderen af pludselig hjertesygdom og faderen af druk. Det får jeg-fortælleren til at forlade sin kæreste og flygte til

---

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

"Hvis nogen spurgte mig, hvad jeg ønskede mig, om jeg ville være kejser eller konge, ville jeg svare, at jeg kun ønsker mig Fanny." Eller: "Hendes hud er blød som fløjel."

Fanny og jeg-fortællerens erotiske tiltrækning er naturligvis forbundet med stor fare; opdager Holbrandt, hvad der foregår, er jeg-fortælleren færdig som gårdsanger – hele hans tilværelse i Brasilien synes at afhænge af Holbrandt. Det gør romanen forudsigelig. Og det får ham til at slække på egen moral ved at udføre luskede arbejdsopgaver i sit job som chauffør. Der er lig i lasten i ordets bogstavelige forstand.

Fast som en skruestik

På den måde er der lagt i kakkelovnen i tropevarmen til et drama af dimensioner, men *Kannibalens lov* er desværre læsset med klichifyldte sammenligninger og sproglige klodsetheder, som gør læsningen træg. Eksemplerne er legio. Her et par stykker: *"Det føles, som om der sidder en kniv mellem skulderbladene"*, *"Livet er uendelig simpelt og uendelig kompliceret"*, *"gruset under mine fødder føles som gummi"*, *"Han er stor som en elefant og sort som en panter"* For ikke at nævne Holbrandts greb, der *"er fast som en skruestik"*.

Når der omsider forsøges at fortælle noget indirekte, er det så oplagt, at Herman Bang ville vende sig i graven. Som da hovedpersonen sammen med Holbrandt sidder på en natklub med en korrump politiker fra det brasilianske transportministerium, hvor en glædespige senere skal få jeg-fortælleren ud i alvorlige problemer: *"Alt her er så korrump, at du ikke gør dig begreb om det"* Husk – *det her er ikke Danmark!* *Det er raceblandingens skyld, Brasilien er den mest degenererede*

og ud mellem bordene. Elvis Presley synger ”You Don’t Have to Say You Love Me.”

Den hvide mands overlegenhed og forsøg på at tæmme de uciviliserede indfødte minder mig tematisk om Jakob Ejersbos Afrika-trilogi, og kunne være et særdeles interessant bekendtskab (som Ejersbo) – hvis man interesserer sig for, hvordan der fortsat reproduceres mønstre fra den koloniale fortid. Roman er dog forudsigelig: de rige vesterlændinge er usympatiske, fordrukne og udnytter de sorte seksuelt. Brasilianere er fattige, korrupte, dog sympatiske og sætter pris på det, de har.

Kan man leve med klicheerne er *Kannibalens lov* iævn

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

Sune de Souza Schmidt-Madsen – Kannibalens lov
272 sider. 249,95 kr. Lindhardt og Ringhof
Udkom d. 12. juni 2019.

Foto: Lindhardt og Ringhof

FACEBOOK

TWITTER

LINKEDIN

PINTEREST

TAGS:

BRASILLEN

ROMAN

SUNE DE SOUZA SCHMIDT-MADSEN

DU KAN MÅSKE OGSÅ VÆRE
INTERESSERET I FØLGENDE:

Brasilien: Nazisme er venstreorienteret

Cahun – Militærfængslet i

Militær og politik er en smerte i

LAURITZ KORFIX SCHULTZ

SENESTE ARTIKLER

Lauritz Korfix Schultz, født 1989. Er cand.mag. i dansk og historie og arbejder som gymnasielærer og freelancejournalist.

Kan du lide hvad du læser? Så støt Lauritz' skrivekløe på Mobile Pay 60691117.

POV International anvender cookies til at optimere oplevelsen på siden og til at indsamle statistikker. [Indstillinger.](#)

Jeg accepterer

POV har ikke nogen betalingsmur, men vi har brug for støtte fra vores læsere.

Støt POV som abonnent

Har du mulighed for at støtte POV med et fast månedligt beløb på 25, 50, eller 100 kr., kan du gøre det direkte med Visa eller Mastercard.

Det er nemt og hurtigt, og aftalen kan opsiges med øjeblikkelig virkning.

25 kr.

50 kr.

100 kr.

Støt POV med MobilePay

Du kan også støtte POV's journalistik med en flad tyver (eller mere) via MobilePay 64023 - eller ved at klikke på logoet: